

W P Ł Y N Ę Ł O
do Rady Miejskiej w Gołdapi
15. 03. 2022
dnia

podpis

W P Ł Y N Ę Ł O

14. 03. 2022

Nr rej. 5083
Sędz. L.A. podpis

Kancelaria Radcy Prawnego
Ewy TROFIMIUK
ul. Kościuszki 40A, 16-400 Suwałki
/fax (087) 533-01-92, NIP 644-102-52-00

Suwałki, dnia 11 marca 2022 r.

OPINIA PRAWNA

Rada Miejska w Gołdapi, na podstawie przedłożonych dokumentów, zwróciła się w piśmie z dnia 04 marca 2022 r. o sporządzenie opinii prawnej, której celem była odpowiedź na pytanie: czy załączony akt oskarżenia jest prywatnym aktem oskarżenia przeciwko Tomaszowi Rafałowi LUTO czy jest to akt oskarżenia przeciwko Burmistrzowi Gołdapi Tomaszowi Rafałowi LUTO.

Zlecający:

Rada Miejska w Gołdapi, ul. Plac Zwycięstwa 14, 19-500 GOŁDAP.

Podstawa Faktyczna:

Oskarżyciel prywatny, Andrzej TOBOLSKI, wniósł do Sądu Rejonowego w Olecku prywatny akt oskarżenia, datowany na dzień 26 października 2020 r., przeciwko Tomaszowi Rafałowi LUTO, zarzucając w/w popełnienie przestępstwa z art. 212 § 1 i § 2 k.k. oraz z art. 216 § 1 k.k., którego oskarżony – zdaniem oskarżyciela prywatnego - miał się dopuścić w dniu 29 września 2020 r. podczas sesji nr XXVII Rady Miejskiej w Gołdapi, transmitowanej publicznie w Internecie.

Sąd Rejonowy w Olecku, po rozpoznaniu sprawy zainicjowanej przedmiotowym prywatnym aktem oskarżenia, sygn. akt: II K 494/20, w dniu 30 listopada 2021 r. wydał wyrok, w którym uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzuczonego mu czynu oraz rozstrzygnął o kosztach sądowych. Brak jest informacji, czy w/w orzeczenie jest prawomocne.

Podstawa Prawna:

Ustawa z dnia 06 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2345 z późn. zm.) – dalej: k.k.

Analiza:

W przedstawionym stanie rzeczy powzięto wątpliwość czy zarzucane oskarżonemu czyny zabronione miałyby być popełnione przez niego, jako osobę prywatną, czy są związane z pełnieniem przez oskarżonego funkcji Burmistrza Gołdapi.

W treści powołanego prywatnego aktu oskarżenia z dnia 26 października 2020 r., oskarżyciel prywatny Andrzej TOBOLSKI zarzuca oskarżonemu Tomaszowi Rafałowi LUTO popełnienie przestępstwa zniesławienia, określonego w art. 212 § 1 i § 2 k.k., a także przestępstwa zniewagi, określonego w art. 216 § 1 k.k.

Zgodnie z pierwszym z powołanych przepisów – art. 212 § 1 i § 2 k.k., kto pomawia inną osobę, grupę osób, instytucję, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności, przy czym jeżeli sprawca dopuszcza się tego czynu za pomocą środków masowego komunikowania, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 216 § 1 k.k. stanowi natomiast, że kto znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

Przestępstwa zniesławienia oraz znieważenia zarówno w typie podstawowym, jak i kwalifikowanym należą do kategorii przestępstw powszechnych, co oznacza, że w tych przypadkach sprawcą może być każda osoba, która spełnia ogólne warunki konieczne do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Za tym ustaleniem przemawia użycie przez ustawodawcę ich w treści zaimka rzeczownego „kto” (I. Zgoliński [w:] Kodeks karny. Komentarz, wyd. III, red. V. Konarska-Wrzosek, Warszawa 2020, art. 212), a co za tym idzie dla tego rodzaju przestępstw obojętne jest, jakie cechy posiada jego sprawca.

Oprócz przestępstw powszechnych klasyfikuje się również przestępstwa indywidualne, czyli takie, które może popełnić tylko konkretnie określona osoba, tj. o ustawowo określonych szczególnych kwalifikacjach, wyróżniających je od pozostałych

osób. Podmiotem przestępstwa indywidualnego może być funkcjonariusz publiczny, którym w myśl art. 115 § 13 pkt 4 k.k. jest osoba będąca pracownikiem administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, chyba że pełni wyłącznie czynności usługowe, a także inna osoba w zakresie, w którym uprawniona jest do wydawania decyzji administracyjnych.

Wskazać w tym miejscu należy, że burmistrz, będąc pracownikiem samorządowym zatrudnionym na podstawie wyboru, niewątpliwie jest funkcjonariuszem publicznym na gruncie w/w przepisu (tak: Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 20 października 2016 r., III KK 127/16, OSNKW 2017, nr 2, poz. 10; w uchwale z dnia 10 października 1991 r., I KZP 21/91, OSNKW 1992, nr 1-2, poz. 6).

Jakkolwiek opis czynu zawarty w treści rzeczonoego prywatnego aktu oskarżenia nawiązuje do zdarzenia, które miało miejsce w trakcie sesji Rady Miejskiej w Gołdapi, transmitowanej publicznie, w której uczestniczył oskarżony, pełniąc funkcję Burmistrza Gołdapi, to znamiona zarzucanych oskarżonemu czynów zabronionych nie odwołują się do szczególnych cech podmiotowych sprawcy, zatem brak jest podstaw do uznania, że oskarżonemu zarzuca się popełnienie przestępstw jako funkcjonariuszowi publicznemu.

Dodatkowo, oskarżyciel prywatny nie wskazuje w opisie czynu na skierowanie zarzutów przeciwko Burmistrzowi Gołdapi Tomaszowi Rafałowi LUTO, co potwierdza, że oskarżenie skierowane jest przeciwko konkretnej osobie fizycznej, podmiotowi prywatnemu, nie zaś przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu.

Wnioski:

W przedstawionym przez zlecającego stanie faktycznym, mając na uwadze treść prywatnego aktu oskarżenia, jak i znamiona oraz charakter powołanych w nim przestępstw, wskazać należy, że zarzucane w tym akcie czyny nie pozostają w związku z realizacją obowiązków służbowych Burmistrza Gołdapi ani nie odwołują się do naruszenia przez niego interesu publicznego, co wprost czyni zasadnym wniosek, że **prywatny akt oskarżenia został skierowany przeciwko Tomaszowi Rafałowi LUTO.**

RADCA PRAWNY
(BI-S-200)
Ewa Trofimiuk